

Vychází 16.8.2009

Číslo 6

Ročník XVII.

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí bratři a sestry v Kristu!

Srdečně zdravím vás všechny, kteří patříte do zábrdovické farnosti. Byl jsem požádán o krátký úvodní článek do vašeho farního zpravodaje v souvislosti se slavností Nanebevzetí Panny Marie, a tak rád využívám této příležitosti, abych vám sdělil několik myšlenek.

Panna Maria Nanebevzatá je obrazem budoucnosti Církve v Bohu. My všichni jsme na cestě k věčnosti a přece se můžeme jistým způsobem v živé víře již věčného cíle dotknout, jestliže máme intenzivní vztah k Panně Marii Nanebevzaté, naší patronce a přímluvkyni. Matka Boží je sice u Boha v nebi, ale přitom k nám stále tajemně přichází a má zvláštní mateřskou péči o každého z nás. Živým důkazem této skutečnosti jsou různá mariánská poutní místa. Byl jsem mnohokrát svědkem zvláštních obrácení hříšníků po mnoha letech právě zde.

Panna Maria je nejen něžnou Matkou, ale byla také nesmírně silnou osobností během svého pozemského života a tato síla je přítomna a „zmnohonásobena“ ve věčnosti. Buďme prozíraví a upřímní a využijme této obrovské síly Mariiny osobnosti. Buďme si vědomi toho, že Matka Boží nejen dostala mnoho milostí, ale také je všechny plně využila. Jedna věc je v duchovním řádu milost přijatá a druhá věc je milost využitá. My také dostáváme od Boha velké milosti, ale ani zdaleka je plně nevyužíváme, a proto zůstáváme slabí; musíme být velmi pokorní a spěchat do náruče té, která má tuto zvláštní duchovní sílu, jež pramení z plně využitých všech přijatých milostí. V pravé mariánské úctě nejde pouze o nějakou citovost, ale o využití mateřské ochranné síly Panny Marie. Proto vás vybízím, abyste se často Panně Marii zasvěcovali; zasvěcujte jí vaše rodiny, trpící, potřebné, atd. Modlete se růženec.

K tomu vám žehná na přímluvu Panny Marie a těší se na spolupráci s vámi pod její mocnou ochranou

P. Lubor Dobeš

Váš nový kaplan

TAKOVÁ LÁSKA

Ta drobná, sedmdesátiletá paní, chodila za svým mužem několik týdnů každý den. Poněvadž věděla, že nakrmit jejího Fanouše byla pro sestry moc těžká práce, snažila se přiběhnout často i na poledne a pokoušela se alespoň několik soust do jeho úst dostat. Totéž se týkalo i večere. Neodmítal jídlo z důvodu nechutenství, ale spíše to vypadalo, že po mozkové příhodě před dvěma roky, buďto nevnímá sluchem, co se po něm žádá, nebo jeho hlava nedává ústům povel k jejich otevření. Když se jí podařilo, že Fanouš přece jen něco snědl, rozzářily se jí oči velikou radostí. I sestřičky její práci oceňovaly. Pacientů, které je třeba nakrmit, mají vždy na oddělení několik.

Ale paní Maruška nedbala jen o jeho stravu tělesnou. Před i po jídle se naklonila k jeho hlavě a šeptem mu předříkávala slova děkovné modlitby. Někdy, když otevřel oči, vzpomínala na dobré okamžiky jejich více než padesátiletého manželství a utěšovala svého muže tím, že si ho vezme zpátky domů. Nevím, jestli tomu skutečně věřila. Vždyť její tělesná konstrukce napovídala, že by svého muže nedokázala na posteli ani otočit.

Jednou si všimla, že sousední pacient potřebuje upravit pod hlavou polštář. „Za vámi, pane, nikdo nechodí?“, ptala se souseda, když mu natřásla podhlavník a uhladila vlasy. Jen smutný pohled a zavrtění hlavou jí byl odpovědí. „To je smutné, když člověk zůstane sám. „A co děti, nemáte?“ „Mám, ale...“ Jakoby se zastyděl, raději otočil hlavu stranou.

Bylo to v sobotu před Květnou nedělí. Než se večer se svým Fandou rozloučila, připomněla mu, že za týden budou Velikonoce. Pak mu předříkala slova modlitby Otče náš a Zdravas Maria. Dokonce je po ní opakoval a to jí udělalo velikou radost. Nakonec ho na čele poznamenala křížkem, dala mu na dobrou noc pusku, narovнала se, vzdychla, že jí bolí v zádech a ještě ve dveřích všem zamávala. Během noci její Fanda odešel na věčnost. Vzkříšení už slavil s naším Pánem.

Vám

CO SE DĚLO V NAŠÍ FARNOSTI?

Duchovní cvičení (2. - 8.8. 2009)

Po několikaleté pauze opět pojedu na duchovní cvičení. Cítím, že je opravdu potřebuji. Zvládnu ale zapomenout na okolní „hlučný“ svět a ponořit se cele do svého nitra a naslouchat mu? Dokážu samu sebe umenšit natolik, abych dala přednost Bohu a dovolila Mu, aby konal své dílo obnovy?

Strach. Strach ze sebe a z toho, co se může stát. Ale možná bude důležitý jiný pohled - On. To kvůli Němu tam pojedu. Být víc s Ním. Odevzdat se jako ovce do Jeho náruče a čas věnovat Jemu. Utéct aspoň na týden z úspěchanosti a hluku a dát prostor Jemu. Vždyť díky otci Jiřímu a spoustě modliteb našich nemocných, farníků, kteří nejedou a moc po tom touží, i těch, které neznám, ale podporují modlitbami a obětmi, se přece dílo Boží musí povést. Jen věřit!

Milé a vlídné přijetí sestřiček na Velehradě zmírnilo mé počáteční obavy. I přítomnost dalších účastníků, kteří se rozhodli pro „týdenní mlčení s Kristem“. Setkaly se zde pod vedením o. Jiřího téměř všechny věkové kategorie. Jeho ignaciánské přednášky a rozmanitost myšlení exercitantů dávaly nemalé náměty na přemýšlení a rozjímání. Každodenní čtyři úvahy nad utrpením Ježíše Krista nás více a více přibližovaly do láskyplnné náruče našeho Otce. Proud milosti, který na nás díky své Krvi Kristus vyléval, dodával odvalu přijmout Jeho lásku nejen do našeho srdce, ale i do života.

Snad díky těmto exerciciím budeme Kristu blíží a skrze nás i naši blízcí.

Mnohokrát Vám, otče Jiří, děkujeme a vyprošujeme požehnání do další pastýřské činnosti.

Jn 3,16: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“

MaŠ

KŘESŤANSKÉ KOŘENY

I ten, kdo jen povrchně sleduje společensko-politický život ví, že se do evropské ústavy nepodařilo prosadit, byť jen zmínku o tom, že má náš světadíl křesťanské kořeny. Znovu jsem si tento smutný fakt připomněl po přečtení článku Pavla Bratinky Co hýbalo Evropou v dominikánském čtrnáctideníku RC MONITOR (r.VI.č.9). V článku autor uvažuje o tom, v čem je Evropa jedinečná. Přes všechny omyly a nedůslednosti je to systém demokracie. Ten dává volbou každému obyvateli našeho kontinentu nepatrný podíl na správě věcí veřejných. Proto se lidé stejného smýšlení sdružují do společenství, stran a sdružení, aby tak společně měli sílu uplatnit své životní názory a duchovní zaměření. To je politika. Ve své většině však nemá česká společnost o politicích dobré smýšlení. Je to tím, že někdy nevhodným, nemorálním způsobem se někteří zvolení představitelé stran na veřejnosti prezentují. A to voliče odrazuje.

Ale jsou i výjimky. Z důvěrného pramene jsem se dozvěděl následující: Když byla před časem jedna Moravanka požádána, aby vstoupila do veřejného života, velice si to rozmyslela. Radila se nejen se svým manželem, společně požádali i o mínění ženina zpovědníka. Ten oběma doporučil modlit se devítidenní nověnu k Duchu svatému a teprve potom se rozhodnout. Udělali to a žena vstoupila do politiky. Dnes je jednou z významných členek Českého parlamentu, která žije podle Kristova: Co je císařovo císaři, co je Božího Bohu.

V Evropském parlamentě jsou křesťané rozptýleni v několika uskupeních. Nejpočetněji jsou zastoupeni v tom, které sdružuje poslance z pravicových stran, v Evropské lidové straně. V minulých volbách jsme do ní zvolili Zuzanu Roithovou a Jana Březinu. Než vybereme letos v říjnu stranu do Českého parlamentu a vložíme hlasovací lístek do urny, poprosme našeho Pána, aby nám Duch svatý dal milost správného rozhodnutí. Tím se budeme alespoň nepatrným způsobem podílet na úsilí, aby se politici České republiky rozpomněli na své křesťanské kořeny.

Vám

Tábor mládeže – pár pohledů

Tee-pee tábor

Je tomu pár dní, co jsem se vrátila z tábora, který pořádali mladí manželé Grúzovi. Naše výprava se skládala převážně z mládeže z Hati, ale i z naší farnosti se našlo pár odvážlivců, kteří se vydali vstříc dobrodružství. A právě o dobrodružství a zábavu nebyla nouze...

Celý tábor se nesl v duchu Hledání země nezemě. V praxi to vypadalo tak, že jsme se každý den probudili do nového státního zřízení a celý den jsme se s tím snažili vyrovnat. Jeden den jsme si hráli na feudály, další na monarchy a jindy jsme se vcítili do rolí vojáků při diktatuře.

Naše tábořiště se nacházelo uprostřed lesa nedaleko Kněžic. Podmínky byly dosti drsné a kdo nebyl zvyklý ze skautu, přizpůsoboval se těžce. A jak už to tak bývá, táborová nálada se pozvedala s jasnou oblohou a skomírala s kapkami deště.

Hned první noc se na nás snesla prudká bouřka s přívalem deště a naši hoši si vyzkoušeli svou zdatnost v kopání „kanálů“ u stanů a také odolnost svých pláštěnek. Naštěstí se ráno každý probudil na svém místě a nikdo neuplaval. Každý by mohl předpokládat, že nic horšího už nás potkat nemůže. Ovšem opak bývá pravdou. Zdravotník měl celý pobyt o práci postaráno. Téměř každý den se celým tábořištěm rozléhalo hlasité volání „Doktooor!“. Zručnost některých táborníků s nožem byla mnohdy k pláči, spíše ale k slzám smíchu.

Rozhodně nemůžu říct, že bychom celý týden zaháleli. Nevybavuji si jedinou chvíli, ve které by nebylo co na práci. Den začal rozcvičkou, pak snídaně, hra, oběd, odpolední klid, hra, večeře a večerní program. Hry byly náročné jak fyzicky, tak i psychicky. Běhali jsme lesem, potokem (kde někteří šťastlivci málem ztratili boty v blátě a vedoucí je pak museli lovit), dřepovali jsme, čímž si mnozí zpevňovali svalstvo, a také se nám kouřilo z hlav, když jsme se snažili rozluštit obtížné šifry. Když nás zrovna nehonili vedoucí, tak jsme se snažili utéct před rojem vos, které byly dotěrným členem tábora.

Program byl výborný, lidé ještě lepší, a tak doufám, že se zase příští rok shledáme. Táboru zdar!

Barča

Kněžice 2009

Všechno nám to začalo 1.srpna, kdy každý z táborníků více, či méně nadšeně rozlepil oči a pohlédl do nového letního dne. Konečně bylo tady to dlouho očekávané ráno, byl čas vydat se na týden odpočinku od civilizace. První den jsem strávili v Batelově, kde nám celý prostor fary (výjma svého pokojíčku) ochotně poskytl otec Roman Strossa.

Následující dopoledne jsme vyrazili do samotného tábořiště. První úkol zněl jasně: zbudovat místo vhodné k přežití. Postavit šest tee-pee není zase taková legrace, jak se na první pohled nezkušeného stavitele může zdát. Přesvědčili jsme se o tom všichni.

Tábořiště, které se na týden stalo našim domovem, bylo, věřte nebo ne, docela komfortně zařízené.

Měli jsme tam vybavenou polní kuchyň, vynikající pitnou vodu, nesmírně oblíbené latríny a polní sprchu, jejíž voda měla teplotu velmi dobře vychlazeného piva. Okolní prostředí bylo doslova bezvadné. Byli jsme na louce uprostřed smrkových lesů, které dělaly vynikající kulisu většině her. V programu si každý z nás rozhodně přišel na své... Nechyběly činnosti na logiku, hry na strategii a fyzickou zdatnost; zahráli jsme si i v rolích, kdy jsme nesměli být viděni, jindy jsme zas putovali v noci okolní krajinou.

Čas ale běžel zbytečně rychle a ten týden utekl jako dobrá voda...

All-in

PŘED NÁVŠTĚVOU SVATÉHO OTCE

Téměř půl roku se čeští věřící ve svých chrámech modlí za úspěch návštěvy Svatého otce Benedikta XVI. v naší vlasti. Desetitisíce lidí se na papeže těší a plánují koncem září navštívit některé z míst, kde bude sloužit eucharistickou obětí. Všeobecně je známé, že tentokrát bude návštěvou pontifika poctěn také Jihomoravský kraj, naše město Brno. Nemusíme tedy nikam daleko jezdit. Budeme mít nejvzácnějšího hosta, tak říkajíc, doma. Stačí v neděli 27. září dopoledne navštívit prostor brněnského letiště, kde se setkání Benedikta XVI. s obyvateli metropole a jejího okolí uskuteční.

Organizátoři předpokládají, že se na tuřanské letištní ploše sejde kolem sto tisíc lidí. Když jsme se před čtrnácti roky v sobotu 21. května 1995 sešli v Olomouci na papežské mši svaté Jana Pavla II., kdy Svatý otec svatořečil blahoslavené Zdislavu z Lemberka a kněze Jana Sarkandra, bylo nás tam kolem dvou set tisíc lidí. A v jak nevlídném počasí. Takže organizátoři doufají, že se Brno nenechá zahanbit a spolu se Starou Boleslaví ukážeme našim spoluobčanům, že nejsme žádná „minorita“. Bez tohoto veřejného přiznání se k víře, budeme stále pro společnost nepřesvědčivými. A přiznání ke křesťanským zásadám bychom měli prokázat i necelých čtrnáct dní poté.

Věřím, že u televizní obrazovky budeme ve větším pohodlí a neunikne nám žádný detail. Ale je důležitější se veřejně zviditelnit, ukázat, že se s námi musí počítat a že zásady a životní křesťanské postoje jsou pro nás svaté. A chceme je hájit v osobním i společenském životě. I když se nám to někdy nedaří.

Některé lidi na setkání s touto celebritou přivede pouhá zvědavost. Ale co víme o zázracích proměn? Mezi pomocníky pořadatelů v Olomouci byli i studenti z brněnského biskupského gymnázia. Ne všichni byli věřící, dokonce někteří nebyli ani pokřtěni! Jeden z nich, kterého pro ochranu osobnosti nemám právo jmenovat, si během papežovy návštěvy uvědomil, že mezi věřící nepatří. (Řekl to své babičce, od níž to vím.) Po návratu podstoupil katechumenát, nechal se pokřtít a dnes studuje v Olomouci bohosloví. Byl povolán na vinici Páně. Duch svatý s ním.

Takže přátelé. Ne, „já zůstanu doma a budu koukat na televizi“, ale i za cenu určité osobní oběti, třeba i nepohodlí a deštivého počasí na setkání se Svatým otcem Benediktem XVI. běžte. Možná už nebudete mít nikdy příležitost. Obrazovku nechte nemocným, kteří skutečně jít nemohou.

Vám

CO NÁS V NEJBLIŽŠÍ DOBĚ ČEKÁ?

- 15.8. 18:00 **Poutní mše** (celebrant Marián Kosík)
- 12.9. **Mezifarní den** (Zábrdovice, Židenice, Husovice)
- 19.9. 19:00 **Koncert Scholy brněnské mládeže**
- 2.10. 19:00 **Koncert ZUŠ** se zaměřením na církevní hudbu
- 10.10. **Mezifarní pout'** do Nové Říše (Zábrdovice, Židenice, Husovice)
- 31.10. 19:00 **Umělecký přednes s hudbou "Duchovní píseň"**
(Alfréd Strejček a Graffovo kvarteto,
Samuel Barber (1910-1981): Adagio pro smyčcové kvarteto
Vítězslav Novák (1870-1949): Fuga ze smyčcového kvartetu
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791) Andante cantabile a Fuga
ze smyčcového kvartetu G dur, KV 387
duchovní poezie sv. Jana od Kříže (1542-1591)

Účinkuje Alfred Strejček (umělecký přednes) a Graffovo kvarteto. Svatý Jan od Kříže je vrcholným zjevem španělské křesťanské mystiky a jeho literární odkaz náleží k univerzálním uměleckým hodnotám. Janova výjimečná poezie, v níž se slíla odvěká biblická tradice s neryzejší kultivovanou i lidovou lyrikou španělské renesance ve spojení s meditativní hudbou světových skladatelů nabízí mimořádný duchovní i umělecký zážitek.

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI vydává farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie v Brně Zábrdovicích
Lazaretní 1, 615 00 Brno, tel. 545 212 156

Redaktoři: Lucie a Dominik Grůzovi, Grafika: Klára a Roman Smékalovi

Nebo navštivte naše www stránky
<http://www.zabrdovice.cz>

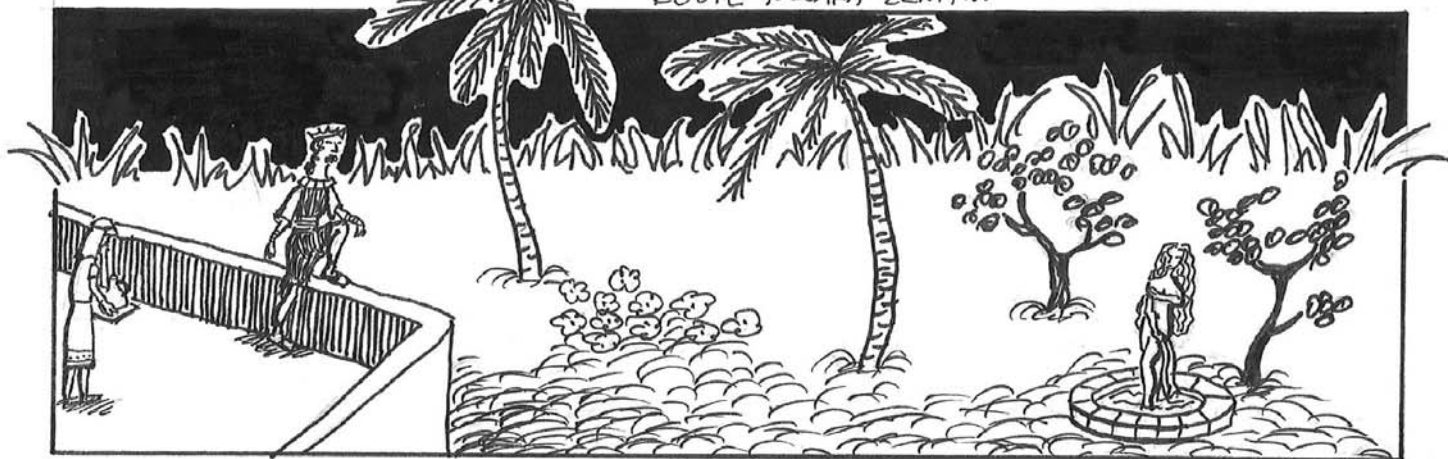
**Pokud chcete přispět do časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail: dgruza@centrum.cz.**

AMONITŠTÍ BYLI S IZRAELEM OPĚT VE VÁLCE. IZRAELŠTÍ VOJÁCI VŠAK TEĎ BOJOVALI TAK STATEČNĚ, ŽE SE JIM NIKDO NEVYROVNAL. **DAVID** ZŮSTAL V JERUZALÉMĚ A ŘIDIL SPRÁVU LIDU. KAŽDÝ DEN ČEKAL NA ZPRÁVY OD SVÝCH VELITELŮ...

Kráľ David VI.

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z **BIBLE**
TEXT A OBRÁZKY: **KS**

JEDNOHO VEČERA DAVID OPĚT VYSTOUPIL NA ROVNOU STŘECHU PALÁCE A VHLÍŽEL POSLA SE ZPRÁVOU: TU SPATŘIL, JAK SE V NEBALEKEM BAZÉNKU V ZAHRADĚ KOUPE NEJAKÁ ŽENA...

JMENUJE SE BETSABE. JE TO MANŽELKA URIAŠE, JEDNOHO Z TVÝCH HEJTMANŮ...

KDO TO JE?

POŠLI JI ZA MNOU

DAVID SI BETSABE PŘIVLASTNIL A ZA NĚKOLIK TÝDNŮ MU SDĚLILA, ŽE S NIM ČEKÁ DÍTĚ. BYLA VŠAK STĚLE URIAŠOVOU ŽENOU...

PROTO DAVID NAPSAL DOPIS VELITELI JOÁBOVI

PO URIAŠOVĚ SMRTI PŘIJAL DAVID BETSABE DO SVĚHO DOMU A VZAL SI JI ZA ŽENU

HOSPODÍN SE NA DAVIDA HNĚVAL ZA TO, ŽE ZHŘEŠIL A PORUŠIL HNED DVĚ JEHO PŘIKÁZÁNÍ. SPAL S MANŽELKOU JINÉHO MUŽE A SPÁCHAL VRAŽDU!

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ